

i hans egen Valgkreds. Jeg tænker, at næsten Halvdelen af dem, eller en hel Del af dem, vistnok har givet ham deres Stemme, og den Gang tror jeg, at baade det ærede Medlem og jeg vare enige om, at de meget godt vidste, hvad de gjorde. (Afbrydelse). Nej, det kan ikke nytte, de Underskrifter, han selv nævnte, de Adresser, der vare fremme i 1902, den Gang Kampen ogsaa var standende, de Adresser, som det ærede Medlem havde at holde sig til, havde 1580 Underskrifter. Han havde forberedt sig i længere Tid derpaa, medens jeg maatte nøjes med Underskrifter fra den sydlige Del af Fjorden, der, hvor Faren for Oversvømmelse er størst — det skal jeg nok senere bevise med soleklare Tal — og derfor kun fik 600. Nu i dette Øjeblik, da Striden atter er standende, er Forholdet det, at det ærede Medlem maa nøjes med 1,100, medens Tallet paa mine Underskrivere er vokset til 900. Og med Hensyn til de 1,100 skal jeg dog endnu bemærke, hvad der staar i den Skrivelse, som er vedlagt fra det ærede Medlems Side, at en Del af dem har skrevet under 2 Gange, idet de først have underskrevet som Landbrugere og dernæst som Fiskere. Dette er jo i Lighed med — ja, det staar i den Skrivelse, som er vedlagt fra den Side, ellers skulde jeg ikke have nævnt det — den gamle kendte Fortælling, der saa tidt er mindet om, nemlig den om Tordenskjolds Soldater. Men i øvrigt mener jeg nu, at vi skulle lade disse Underskrifter være Underskrifter og lade hver Mand være Karl for sig. Naar Folk sætte deres Navn paa noget, de sende ind til Rigsdagen, tror jeg ogsaa, at de fleste vide, hvad de gøre.

Med Hensyn til Underskrifterne maa jeg endnu, inden jeg gaar videre, blot sige een Ting til det ærede Medlem, og det er, at det ved saadanne Lokalspørgsmaal beror paa, hvor langt man gaar ud i Omkredsen, i Periferien fra det Sted, jeg vil kalde Centrum, hvor altsaa Aa-stedet er. Jeg skal da sige, at jeg tror nok, at de Underskrifter, der ere tagne nede fra Ulfborg, Maden og de Sogne midtvejs mellem Ringkøbing og Holstebro, ikke alle kunne være saa bevisende som de Underskrifter, der ere hentede fra

dem, der ligge nede ved selve Fjorden. Det tror jeg ikke, og med Hensyn til det sydlige Parti, hvis Repræsentant jeg er, skal jeg sige, at vi have ikke Underskrifter sydligere fra end fra den Kommune, hvori det nuværende Udløb, Nymindegab, er; udenfor den Kommune ere vi ikke gaaede. Jeg ved derfor ikke, hvor det ærede Medlem skulde faa de $\frac{2}{3}$ trukket fra — det lovede han, at han vilde gøre senere — af de Underskrifter, som det sydlige Parti har indsendt. Det betyder intet, og i øvrigt synes det mig ikke, at det er noget, som trænger til noget Modbevis, idet det jo nærmest var en almindelig Redegørelse, det ærede Medlem gjorde for sit Standpunkt til den Sag, og det skal enhver jo have Lov til.

Som sagt, jeg har udtalt min Taknemmelighed til det ærede Finansudvalg, og jeg vil haabe, at det fremdeles vil være aarvaagent overfor denne Sag. Ærede Medlemmer maa nemlig ikke sige som saa: Hvad kan det egentlig gøre, enten man har dette Udløb, dette Hul ud til Havet gennem Klitterne det ene Sted eller det andet? Det er nemlig ikke alene Hensynet til Vandstandsforholdene og Faren for Oversvømmelser — det skal jeg straks komme til —, det her drejer sig om. Men man griber her ændrende ind i bestaaende Forhold, man gaar mange nu bestaaende Erhverv for nær.

Sagen er den, at naar der som Regel er Tale om at bevilge her fra Rigsdagens Side noget til et eller andet nyt Foretagende, saa er det godt, hvis det bliver bevilget, og saa gaar det som Regel ikke andre Interesser ret meget for nær. Og bliver det ikke vedtaget, bliver alt ved det bestaaende. Men her er Forholdet saaledes, at hvis Ministerens Forslag bliver vedtaget, er det ikke nok, at man maa foretage sig noget nyt, noget uprøvet og uberegneligt — som jeg senere skal komme til, og som vil drage mange, mange Millioner efter sig —, men man forrykker de nu bestaaende Forhold i høj Grad.

Det ærede Medlem sagde før, at Fiskeriet var ikke nær saa godt nu. Nu fiskedes der, nævnede han, saadan noget som for 9,000 Kr., det var det største Beløb, han havde hørt nævne. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at i Kalenderaaret 1906